

XII CONGRÉS DE LA FEDERACIÓ SOCIALISTA DE MALLORCA

Ponència-marc

Federació Socialista de Mallorca
PSIB-PSOE

Primera Part

- 1. 1. Un nou rumb per construir una alternativa sòlida en el 2015**
- 2. Els nostres Congressos, una oportunitat per canviar el rumb**
3. Amb aquest Congrés, el tercer d'una bateria que es complementarà amb el de Palma, s'inicia una època que succeeix al període en què totes les administracions, des de la central fins a la dels grans municipis de la nostra Comunitat Autònoma, han estat governades per les forces d'esquerra. Ho hem fet en solitari, com en el govern de l'Estat, o amb pactes i aliances, com en els Consells de Mallorca i Menorca, l'ajuntament de Palma o el Govern de les Illes Balears.
4. Ho hem fet en uns moments en què s'ha tancat un període de creixement econòmic irrepetible i que ha donat pas a una crisi econòmica a Europa que en realitat ha demostrat que estam enfront el repte més gran que ha trobat el continent des del 1945, el repte de refundar una Europa incapaç de respondre amb un model socialdemòcrata, oposat al neoliberalisme imperant, a la crisi de l'euro i del deute sobirà. Europa, per tant, ha de demostrar la seva capacitat de donar una resposta política a uns temps en què la política ha estat la gran absent, i les tesis d'Alemanya s'han imposat.
5. Dins aquest marc de crisi de la política i de crisi d'Europa, precisament en un moment en què la Mediterrània viu un període de transició extraordinària, han arribat els congressos socialistes, gairebé sense temps de reflexionar sobre les derrotes electorals. Però el món és un món de canvi i de transformació que és mou diàriament i, per tant, els canvis s'han de fer a tota velocitat perquè així es mou el planeta en aquesta segona dècada del segle XXI.
6. Aquests són Congressos d'una força que aspira a liderar aquesta terra amb un projecte sòlid i de futur. I per això, el primer objectiu és evident: una força política que aspira a ser primera força, si vol liderar un territori, si vol oferir un projecte de futur engrescador i majoritari, ha de ser capaç de ser alternativa en solitari, de tenir un projecte per al conjunt de la societat. D'oferir un model de futur per a la societat, l'economia i el benestar de la nostra terra.
7. I al mateix temps, ha de ser capaç de liderar un territori amb pactes i acords amb altres forces quan sigui necessari, quan aquesta majoria no estigui assolida. Aquesta és una tasca encara més difícil, i que exigeix una gran capacitat de lideratge amb un projecte capaç d'aglutinar en els temps complicats com en els de bonança per a les idees socialistes.
8. Els i les socialistes hem de tenir aquesta capacitat, tant la de ser majoritaris com la de poder tenir un lideratge des dels pactes i els acords,

un lideratge com a força política que s'ha d'expressar en el futur ara que es tanca un període de pactes i d'aliances que no s'han pogut revalidar ni repetir degut a la implosió d'una formació com Unió Mallorquina en els dos darrers anys, a més d'altres aspectes que anirem desenvolupant en les pròximes pàgines.

9. Una implosió que sense dubte ha marcat, marca i marcarà la vida política de les Illes Balears com ho ha fet en aquest any 2011. I que també ha marcat les polítiques dels darrers quatre anys a totes les institucions que hem governat a Mallorca.

10. Un període excepcional, una nova construcció per començar

11. Finalitza, per tant, un període positiu i excepcional a Mallorca que mai no s'havia viscut des del 1983 pels i les socialistes. Qui negui aquest fet nega que la ciutadania ens va donar un mandat clar al 2007 a moltes institucions de les illes, i també a nivell central al 2004 i al 2008.

12. Governar a totes les administracions de forma conjunta, sense cap pes institucional del Partit Popular, ha permès fer canvis profunds en matèria social que seran valorats a mesura que la història els pugui contextualitzar i comparar amb períodes de govern posteriors i anteriors. S'ha millorat el finançament, històricament una de les lacres que hem anat arrossegant, i s'ha profunditzat en un model territorial i institucional que hem desenvolupat en els darrers 25 anys. Aquesta construcció ara no pot quedar en quarantena, ni revisar-se a la baixa, ni descontextualitzar-se del moment històric irreplicable que estam vivint per la crisi financera mundial i europea.

13. S'ha de millorar i afinar, i s'ha de fer des del debat i la participació. A més, s'ha de fer respectant el model de construcció institucional refermat per l'Estatut d'Autonomia de 2007, malgrat les dificultats a l'hora de la distribució de competències produïda per la crisi.

14. No tot s'ha fet bé a l'hora de gestionar, els errors han existit. Hem tengut dificultats per adaptar-nos a la crisi, ens ha costat donar-hi resposta, i la ciutadania ha visualitzat poc quina ha estat la nostra resposta des de Balears, des de cada una de les institucions. Negar-ho és sinònim de negar la realitat.

15. Per aquests mateixos motius exposats anteriorment, per haver rebut el mandat de liderar el país a gairebé totes les administracions durant bona part de la darrera dècada, l'impacte que han provocat els resultats del 22 de maig i del 20 de novembre del 2011 ens fan tenir la percepció de què hi ha d'haver un abans i un després d'ambdues derrotes.

16. Una percepció *curtplacista*, si només analitzam aquests mesos, ens pot conduir a errors, molt especialment els relacionats amb els nostres valors i els nostres principis. Criticar la nostra gestió no ha de ser sinònim de demolir tot el nostre passat, de demolir el nostre "acquis".

17. Els i les socialistes pensam que s'ha de corregir el rumb dins el marc de continuïtat del projecte que ens ha caracteritzat des del naixement de l'autonomia al 1983. Un projecte des dels valors i les idees, des dels principis universals de cohesió, llibertat i justícia social que ens diferencien.

18. No hi ha excuses per a les derrotes

19. La primera conclusió que presentam en aquestes línies és que la derrota no té excuses. És ampla, profunda i per motius propis, a més dels causats per la crisi financera i econòmica que patim des del 2008.

20. Sí, hem fet autocrítica en els darrers mesos en els diferents Consells Polítics, però és necessari sempre repetir que les derrotes que hem patit són tant per causes pròpies com alienes.

21. No hi ha res que pugui exculpar els i les socialistes de les derrotes.

22. La ciutadania ha qüestionat i castigat la manca de rumb i de fiabilitat dels diferents governs socialistes, que han transmès durant els darrers quatre anys missatges contradictoris que han acabat per minar la credibilitat de la força de govern.

23. I en el marc de la nostra comunitat, a més de patir aquesta manca de fiabilitat, no hem liderat el país en els moments de màxima dificultat, i hem ofert solucions que en molts de casos no han estat en sintonia amb les necessitats **urgents** de la societat.

24. Una credibilitat i una fiabilitat que si no hagués estat perduda tampoc sabem l'impacte que hagués provocat en les diferents cites electorals vist que la crisi econòmica ha acabat amb més de mitja dotzena de governs a Europa, però és obvi que en cap cas ha ajudat davant les crítiques de les forces de l'oposició, l'opinió pública i la societat civil a la nostra gestió i a les decisions adoptades. La manca de credibilitat ha estat causa i conseqüència alhora de la percepció de la societat de manca de rumb.

25. Haver perdut credibilitat i fiabilitat no vol dir de forma automàtica que el que s'ha aconseguit fins ara, que els nostres valors, que la construcció de la nostra autonomia, que el nostre marc en el que vivim i que defensam, el puguem arraconar i deixar en un segon pla. Aquesta és la segona conclusió de la que hem de partir en aquest debat.

26. L'error és creure que tot està per fer i que la gestió del 2007 al 2011 s'ha d'esborrar, l'error és menysvalorar tot el que hem fet. Els errors són més ideològics globals que de gestió a les institucions de les illes i de Mallorca. No podem començar de zero, no podem refundar tot de nou perquè la gran part de tot el que hem estat capaços d'aportar a aquest país és tan o igual de bo que abans de la crisi i els darrers quatre anys de govern, sigui a l'administració que sigui.

27. El llegat socialista, la feina feta, l'arquitectura institucional i de país que hem vengut treballant fins ara té esquerdes, però no s'ha de construir tot de bell nou.

28. d. El nostre model, un model a revisar

29. Els valors socialistes són vigents però el model que hem aplicat aquests anys cal que sigui revisat, perquè necessitam retrobar un projecte polític que s'arrela en els nostres fonaments per tornar a generar il·lusió des de i entre la ciutadania.

30. Un projecte que sigui remodelat des de la tasca feta, des de la feina realitzada, que, per cert, des del 1999 fins el 2011 ha estat majoritàriament la d'una força progressista, amb dos pactes de progrés separats per la legislatura de Jaume Matas del 2003 al 2007.

31. Una realitat tangible, un rumb per fixar

32. La realitat és tangible, en tot cas, i no ho podem amagar: després de dues derrotes consecutives i quatre anys de govern a totes les institucions de les Illes Balears, afrontam un període nou, tant ideològicament com institucionalment en la història recent socialista, fins ara desconegut en 30 anys de vida democràtica.

33. Mai ens ha tocat navegar en un marc com l'actual, en el que conflueixen la pèrdua generalitzada de poder institucional i de vots tant aquí com a la resta del país i, per tant, les propostes de futur han de ser innovadores, obertes i participatives, d'acord amb el que reclama la societat de la política i dels polítics.

34. Tenim una gran oportunitat de corregir i fixar un nou rumb, perseverant en allò que ens identifica i deslligant-nos dels llaços ideològics que no ens són propis. No en són propis tots aquells aspectes que no persegueixen els interessos generals i col·lectius i, en canvi, són fets a mesura de determinats col·lectius.

35. No ens són propis projectes mastodòntics que tenen un baix valor afegit per a les generacions futures, no ens són propis discursos des de l'ambigüitat de la nostra identitat que el Partit Popular sempre domina amb molta més claredat, no ens són propis aspectes que van contra l'arquitectura institucional dissenyada i refermada per l'Estatut d'Autonomia; i no ens són propis projectes que promouen la destrucció del territori sense oferir generació de riquesa i/o recuperació de l'oferta obsoleta.

36. Al mateix temps, corregir el rumb i fixar-lo de nou no vol dir que no s'hagin de posar en valor les polítiques i els avenços que s'han aconseguit en aquests darrers anys a les Illes Balears en matèria de Benestar Social, Educació, Sanitat, Finançament i qualitat de vida, eixos vertebradors de la

nostra gestió de govern ensombrits en tota lògica per l'impacte de la crisi. Ni tampoc que s'oblidi que una bona part de la societat considera que seguim essent l'única alternativa sòlida. Una crisi que hem batallat des de l'endeutament. Una posició ideològicament discutible, però políticament absolutament legítima.

37. La societat civil, els agents socials, la ciutadania en general, ha viscut grans moments d'il·lusió en aquests 40 anys de democràcia que ara hem de recuperar.

38. La il·lusió, base del futur

39. Hem fet passos endavant en aquesta terra des de la creació d'il·lusió, de projectes col·lectius i d'una mirada cap el futur engrescadora i segura de que l'avenir sempre pot ser millor, amb millor benestar i qualitat de vida per a tots des de la creença que s'aconsegueix des de polítiques redistributives de riquesa i de promoció de la cohesió social.

40. La construcció autonòmica que es va iniciar el 1983, amb el model territorial i institucional que hem anat creant els darrers 25 anys, la nostra llengua i cultura, la protecció del territori, el desenvolupament dels Consells Insulars com a model d'autogovern propi de cada illa, són fonaments sobre els que hem de treballar, per enfrontar amb il·lusió el futur de la nostra illa i, sobre tot, les condicions de vida de les persones que hi viuen.

41. Els i les socialistes no hem d'oblidar ni obviar aquestes realitats perquè fer-ho seria injust i ineficient, però hem d'aprofundir en el debat necessari d'idees, en clau de necessitats primàries de les persones.

42. Hem de dur el debat al lloc on ens sentim bé: les persones i els seus anhels i vida i s'ha d'anar més enllà, i s'han de cercar les respostes en la societat mateixa, interaccionant amb agents socials, col·lectius, militants, etc.

43. Renovar-se des de l'activisme militant, des de la interacció amb la nova societat del segle XXI

44. La societat demana canvis. En el mode de fer política i en les polítiques que ha aplicat l'esquerra i el partit socialista en aquests quatre anys. Les propostes de renovació s'han de fer conjuntament amb la societat i amb la militància, de forma activa, interactiva i continuada. El partit socialista ha de reforçar-se des de la militància activa, interaccionant amb la societat civil, amb mecanismes de participació, debat i reflexió.

45. Per això, la manera de fer, la mecànica organitzativa ha d'actualitzar-se, com així ho ha de fer el nostre substrat ideològic.

46. És el temps dels moviments socials, els partits polítics n'hem d'aprendre de les noves formes de participació

47. Els moviments socials dels darrers anys, impulsats i accentuats per les noves tecnologies, confirmen que el rumb ha de canviar i que les formacions polítiques hem d'oferir noves vies a la societat civil per poder utilitzar l'instrument de canvi i de transformació que són els partits per fer polítiques pròximes als ciutadans i també per poder debatre les decisions programàtiques que els afecten en el quotidià.
48. És urgent comprendre que hem de ser capaços d'entendre millor el que ha passat al nostre voltant, com podem connectar millor amb moviments socials difusos però cada cop més forts. I això obliga a repensar les nostres estructures, a obrir-les i exposar-les més a la confrontació interna, al debat i a la crítica.

49. L'urgent, fer oposició al Partit Popular

50. Avui Europa i el nostre país viuen un canvi profund del que no ens queda més remei que ser protagonistes des de l'oposició, des de les idees i les propostes de futur per a la nostra terra, per a la nostra societat. Una tasca que s'ha de fer des dels instruments democràtics dels que disposam i, molt principalment, des del Parlament, el Consell i els ajuntaments, però també al costat dels col·lectius que volen fer sentir la veu al carrer.
51. Som conscients d'on som, del que toca viure aquesta legislatura. Per una banda, la crisi econòmica i financera a l'entorn europeu ha demostrat la dificultat a l'hora de fer propostes alternatives a les que ha adoptat l'eix conservador franco-alemany. La manca de respostes socialdemocràtes dels governs d'esquerra de l'àmbit de la Unió Europea en aquests darrers dos anys també repercuteix en la nostra manera de fer política, en la nostra recerca de propostes i de respostes a nivell de les nostres illes.
52. Per una altra, en el conjunt espanyol i autonòmic s'inicia una legislatura marcada per l'hegemonia territorial i institucional del Partit Popular en un moment en què els actors que han participat del govern de pacte d'aquests darrers quatre anys són en una profunda crisi que obliga a la seva refundació.
53. Però, a més, comença un període amb major representació de grups parlamentaris minoritaris a nivell nacional, així com una percepció entre la ciutadania que la política i, en concret, els polítics són més un problema que una solució, més una raó per la desil·lusió en molts de casos que per l'esperança.

54. Dels polítics com a problema a la política com a solució

55. Això també ha d'obrir una reflexió al voltant d'aquesta preocupació, molt relacionada amb la sensació d'allunyament de la vida quotidiana per part dels polítics i també del fenomen de la corrupció. Per combatre'l és necessari quelcom més que lleis per a la transparència, és necessari una

profunda transformació cultural i social que ha de ser liderada amb els valors que ens distingeixen, que són universals i que fan imprescindible la política com a eina per aconseguir-ho.

56. Reivindicar la política com a eina de canvi ha de ser fonamental en els pròxims anys, i per això ser valents a l'hora de prendre les decisions, adoptar mesures i explicar-les i consensuar-les, fent-ho des d'opcions que sempre assegurin que la política serà una eina al servei del conjunt de la societat, i no una eina per millorar les reivindicacions dels col·lectius més poderosos.

57. El pacte de progrés, protagonista de la primera dècada del segle XXI

58. En el conjunt autonòmic, si des del primer pacte de progrés al 1999 hem governat alternant amb la força majoritària de les Balears gràcies a pactes amb les forces de centre i de les formacions nacionalistes i d'esquerra, ara comença un període nou de la nostra autonomia perquè existeix la creença que el Partit Popular és el més neoliberal de tots els que han governat fins ara la nostra comunitat.

59. I a més ha assolit la majoria més important quantitativament des del 1983. Segons les intervencions dels seus líders, els canvis que volen posar en marxa afecten principalment als serveis bàsics i al territori, donant pas a una nova *balearització* que ha de marcar els pròxims 40 anys gràcies a grans acords en matèria turística, territori, educació o sanitat.

60. Dos eixos el caracteritzen en els seus sis primers mesos de legislatura i que, sense dubte, marcaran la resta: l'austeritat amb efectes sobre l'Estat del Benestar i la retirada del poder públic de l'esfera productiva per permetre un model en el que determinats sectors privats creïn un model econòmic a la carta d'uns pocs.

61. Tornar al passat, tornar a degradar el que ens fa universals

62. Un model, a més, basat de nou en la repetició dels errors del passat: la potenciació de la construcció a costa del territori, el medi ambient, el patrimoni i, fins i tot, de sectors estratègics com el turisme, que han quedat en un segon pla en els anys del darrer mandat del Partit Popular en favor dels constructors i grups especuladors, i que ara costa temps de modernitzar i de fer més competitiu respecte a altres territoris mediterranis.

63. Els i les socialistes hem de tenir clar que degradar les illes és degradar el nostre model econòmic, però també degradar el nostre present i el nostre futur. La nostra arquitectura econòmica s'ha de basar en millorar el sector turístic i construir noves infraestructures sempre i quan substitueixin les obsoletes.

64. Construir sí, tot el que faci falta, però no per generar més oferta, sinó per millorar la qualitat d'aquella existent a totes les illes que han d'aconseguir atreure més visitants a costa d'oferir més qualitat dels serveis, un patrimoni únic que ens distingeixi d'altres destinacions, a més de serveis com la sanitat, la nàutica, la cultura o la seguretat que ens converteixin en una destinació de referència.
65. Si el turisme ha de ser el primer eix del nostre futur, també ho ha de ser una economia entorn als serveis i que tenguí alt valor afegit, que pugui exportar i que també permeti atreure recursos humans d'alt valor afegit.
66. És precisament en el turisme on hem de cercar algunes de les explicacions per entendre algunes de les contradiccions que hem adoptat en els darrers anys quan hem governat. Si en un primer pacte de progrés vam tenir postures de fiscalitat verda pioneres malgrat l'oposició d'importants sectors empresarials, en la segona hem deixat de defensar mesures que ara estan adoptant altres comunitats autònomes. Una situació que per a molts ha estat contradictòria, molt marcada per la conjuntura política.
67. Dins aquest marc hem de situar una de les grans problemàtiques del nostre futur: els efectes del canvi climàtic en la nostra societat.
68. Governar per l'interès general s'ha de traduir en polítiques de creixement per a tothom des de la cohesió i la justícia social i, per tant, per a les generacions futures. S'ha de recuperar una coherència en relació a les nostres polítiques lligades als sectors productius més importants de la nostra terra i que principalment afecten al nostre territori.
69. Els i les socialistes hem d'abanderar un model de creixement que integri els reptes que posa el canvi climàtic, fent de la nostra economia una economia sostenible, una economia verda, una economia que permeti atreure persones que volen gaudir d'un model de futur sostenible i que, per tant, sigui líder en crear un entorn que és defineixi per la seva sostenibilitat. Sostenibilitat que no tan sols ha de ser mediambiental sinó també socioeconòmica i que ens ha de permetre preservar i incrementar la nostra cohesió social.
- 70. Els i les socialistes miram a Europa des d'una mediterrània democràtica**
71. Els i les socialistes sempre hem mirat el Mediterrani i Europa com el nostre fet distintiu. El nostre fet insular ens ha de fer obrir la nostra mirada a aquesta Europa amb vocació universal i mediterrània, oberta al món des del que ens fa distintius i que ara ha de ser més protagonista que mai d'una mediterrània que vagi cap a la democràcia i que sigui activa dins Europa.
72. Els i les socialistes de Balears hem de ser conscients que podem tenir un protagonisme a la nova Europa que ha de sortir dels processos de

canvi que s'estan produint a la mediterrània, que afecten les nostres fronteres i que condicionen la nostra convivència. La immigració, la cooperació i el veïnatge, les oportunitats de negoci i fins i tot la qualitat democràtica de tota la ribera sud del mediterrani són oportunitats que els i les socialistes de Balears hem d'aprofitar per reivindicar una mediterrània que tenguim en compte la idiosincràsia insular, la universalitat de la mediterrània, la importància geopolítica i estratègica, la defensa del drets humans i la igualtat de gènere i la porta al futur que s'obri amb els nous règims en països com Tunísia, Egipte, Líbia i fins i tot Marroc.

73. Segona Part:

74. Un nou model de partit que passa per entendre a la societat post-industrial del segle XXI

75. La ponència socialista del Congrés del 2012, el marc de partida, no la línia d'arribada

76. Estam en un moment de desorientació, que el Partit Popular vol que sigui el més llarg possible. I, per tant, el repte que tenim és fixar el rumb el més aviat possible. Retrobar la nostra identitat amb la major brevetat que sigui possible per afrontar els pròxims tres anys des de la fermesa ideològica i la capacitat de resposta programàtica, amb alternatives concretes i tangibles a la situació actual i al futur més pròxim.

77. Una desorientació ideològica que ve produïda per profunds canvis que s'han produït en la nostra societat, que es relaciona de forma nova, que utilitza les noves tecnologies, que deixa de consumir mitjans de comunicació clàssics i que romp les formes tradicionals de contacte amb els representants polítics i el poder en general que han anat funcionant en els darrers 25 anys.

78. I que la corrupció, a més, no ajuda a acostar als polítics, especialment les formacions d'esquerra, que són fagocitades per aquest fenomen amb més força que les conservadores.

79. La societat s'adapta a aquests canvis que vivim millor que les formacions polítiques, els metabolitza i els utilitza més que mai en funció de les seves necessitats, de les seves ganes de canvi, de les exigències de poder influenciar en l'evolució del planeta, en la gestió del futur.

80. Una força política que ignori que la societat no està estructurada com abans de la caiguda del mur, ignora que estam en el segle XXI. Ignora que les relacions de poders s'han transformat i que la societat civil té actors col·lectius i individuals que poden tenir més força que un partit polític.

81. Els partits polítics formen part d'un espectre més ampli d'actors que fa 25 anys. No han perdut més força, però juguen en un camp amb més jugadors, i aquests jugadors cada vegada tenen més eines i més capacitat

per contrarestar, criticar i debatre amb aquestes forces que abans eren dominadores de la majoria de l'espai polític i també dels mitjans de comunicació.

82. Dins una societat líquida, difusa, en canvi perpetu i en directe, els partits també han de saber jugar i ho han de fer adaptant-se al medi en el que viu la societat.

83. De tot això en resulta que arribam a un nou congrés amb una doble càrrega: per una banda, la càrrega que suposa una profunda desorientació ideològica de la socialdemocràcia que ha provocat manca de propostes i respostes adequades al cop d'estat que ha pegat el capitalisme financer i dels mercats sobre la democràcia des del 2008 i que s'ha expressat plàsticament en el governs de Grècia i d'Itàlia.

84. Per una altra, la desorientació ideològica per respondre a la crisi, que cal a dir ningú sap com resoldre més que improvisant i aplicant mesures *ad hoc*, ha suposat una translació a nivell institucional sense precedents en forma de grans desfetes electorals, a totes les escales i per motius transversals com la crisi i propis alhora a cada regió o municipi, el que suposa un doble repte: és necessari tornar a trobar el rumb ideològic, però també és imprescindible fer-ho recuperant les institucions en una prova que demostrï que la socialdemocràcia té noves fórmules per poder governar un món que ha entrat de ple en el segle XXI però que encara tractam de resoldre les problemàtiques que pateix amb les receptes clàssiques del segle XX.

85. La ponència marc, el camí per començar a treballar amb la cooperació de la societat civil

86. Aquesta ponència, per tant, no és un manual programàtic i no vol ser-ho. És més bé un marc des del que començar a treballar en el camp ideològic per recuperar i reactualitzar els valors que distingeixen la força socialista. Una força que és tradueix en aplicar valors universals de justícia social col·lectiva, d'aplicar mesures per millorar el benestar de les persones i de renovar el nostre projecte col·lectiu, comunitari.

87. Sense dubte, aquests principis no han caducat, però davant el model capitalista que reforça la globalització, és necessari repensar com afrontar el futur sense perdre de vista el passat, però integrant noves idees i recuperant-ne d'altres que el pas dels anys i la bonança econòmica de la darrera dècada ens ha fet oblidar fins l'arribada de la crisi de 2008.

88. Hem d'afrontar ara i en el futur una tasca d'autocrítica, però també propostes i interacció amb els col·lectius, els agents socials, la societat civil i les persones en general de la Comunitat Autònoma. I això requereix activisme, a més de militància, i de militància a més activa.

89. I el més important, amb generositat per posar el partit en mans de la societat, fer del partit una simple eina a l'abast de tota aquella persona o

col·lectiu que ho desitgi per canalitzar els seus desitjos de canvis, les seves crítiques, o simplement les seves propostes.

90. Una fulla de ruta, la prioritat per als pròxims anys

91. El primer que hem de saber fer és aprofitar els congressos per elaborar la fulla de ruta que sigui la base de treball d'una alternativa sòlida al govern del Partit Popular a la majoria d'institucions, des de l'anàlisi dels resultats de les eleccions autonòmiques i nacionals del 2011 i alhora des d'una reflexió crítica del període de govern de pacte dels darrers quatre anys.

92. Els congressos, en el nostre cas el de Mallorca, ens han de marcar les pautes per treballar amb la societat per elaborar conjuntament un model per al país en el moment en el que el país té els reptes més importants que ha viscut en tota la democràcia, per donar respostes i propostes a una societat que participa de la globalització, que vol ser protagonista, i que si es queda simplement com a espectadora serà abocada a acceptar canvis que poden condicionar i empobrir les nostres condicions de vida per a les pròximes dècades.

93. La resposta de la societat de les Illes a la crisi és una prova de què, malgrat els temps de dificultat, hem construït un model sòlid de benestar i ho hem fet governant les institucions.

94. Però aquest model ara està en qüestió, i tothom n'ha de ser conscient i participar-ne activament per reivindicar-lo. Els i les socialistes tenim com a repte explicar el que està bé i alhora ho volem fer des de la reivindicació de les coses que s'han assolit i que milloren la qualitat de vida de les persones a les Illes i en el conjunt nacional. Perquè el balanç és positiu malgrat tot. La resposta de la societat de les Illes a la crisi és una prova de què, malgrat els temps de dificultat, hem construït un model sòlid de benestar.

95. El segon, aconseguir que aquest nou projecte sigui la conseqüència de la interacció, la participació i el debat entre la societat civil de Mallorca, de les Illes Balears i el Partit Socialista de les Illes Balears i les federacions socialistes de cada una de les Illes. Això no s'aconsegueix en dos mesos, sinó que s'ha de treballar en el temps i els congressos n'han de marcar les pautes.

96. El fi que cercam els i les socialistes no és la participació, ni la transparència de les nostres decisions, sinó que fent participar a la societat i adoptant decisions amb transparència es puguin dissenyar propostes que permetin un projecte de futur millor per a la ciutadania, que ara mateix pateix dos grans problemes: l'atur, per causes estructurals i també per causes dels retalls del nou govern popular, i la manca d'oportunitats noves que es puguin generar per substituir els nostres productes clàssics generadors de riquesa en els darrers 50 anys.

97. Per això és indispensable que un nou lideratge surti d'aquest congressos i sigui capaç d'obrir el partit a la societat per afrontar les eleccions del 2015 des de la capacitat de governar. I per això el millor instrument és la feina continua amb agents socials, amb la creació de pensament, amb el debat i amb la producció d'informació disponible a la ciutadania.
98. I el més visible ha de ser una elecció per primàries del/la candidat/a a presidir el Consell de Mallorca en el que participin els/les militants/es i els/les simpatitzants.
99. Tot això són reptes nous. Però reptes que es tradueixen en objectius tangibles per a la militància socialista, però també per totes aquelles persones, simpatitzants i o afiliats, que adhereixen als principis que sempre hem defensat i que tenen com a horitzó el 2015.
100. Reptes tangibles que requereixen passos previs i un d'ells és entendre millor en quina societat vivim, en quin món ens movem, què anhela la societat i quines formes i postulats hem de deixar de banda perquè no ens són propis.

101. Objectius delimitats, respostes al nostre abast

102. Objectius per tant, tan engrescadors com ben delimitats perquè no es tracta de canviar-ho tot: fer dels socialistes de Mallorca una estructura que tengui una governança basada en la participació i capacitat de decisió en qüestions cabdals de la societat -per això és necessària la transformació de la militància en un col·lectiu d'activistes- en les grans decisions pel futur de Mallorca.
103. I en segon lloc, que les grans decisions ideològiques primer, i programàtiques posteriorment, fixin, d'acord amb les propostes d'una militància activa i d'una societat que pugui tenir-hi una veu important, un nou rumb per fer front els posicionaments conservadors que ara predominen a les institucions de Mallorca i que poden condicionar l'estructura social, econòmica i col·lectiva pels pròxims anys.

104. Cosmopolització, àgora pública i el rol dels partits

105. Dos reptes en un context ben conegut, el de la **cosmopolització**, on per primera vegada l'espècie humana fa part d'infraestructures econòmiques, socials i polítiques que arriben a totes les zones del planeta, on l'intercanvi es fa en permanència i tots els dies de l'any, on l'espai i el temps s'han escurçat i on els ciutadans hem creat mitjançant el ciberespai una àgora global que no descansa mai.
106. La globalització que s'ha anat consolidant des de la caiguda del mur de Berlín ha tengut un impacte econòmic tan important com el psicològic. ¿Per què? Som una societat cada vegada més interconnectada i unida.

107. Per tant, si parlem de que els mercats ja no tenen fronteres, l'espai social també és més il·limitat que mai. Així ho confirma la crisi europea actual, que ha posat de manifest les contradiccions del projecte europeu que va ser creat per garantir la pau i l'Estat del Benestar.
108. I això obliga les estructures associatives, partits, entitats i agents socials a entendre, interaccionar i reaccionar a aquest espai social cada vegada més líquid, universal i canviant. Aquest és un dels grans reptes dels i les socialistes, entendre que hem d'adaptar les nostres estructures de governança i el nostre funcionament intern a canvis universals dels que la nostra societat també és protagonista.
109. Les decisions, per tant, del segle XXI i, per suposat, també en el cas dels i les socialistes de Mallorca, s'han d'emmarcar dins aquesta diàspora flotant global que està transformant el món en una plaça pública universal.
110. Les decisions, per tant, s'han de prendre dins el marc d'un món global en constant intercanvi, no tan sols de béns i serveis, sinó també d'opinions, d'idees, de reflexions i de moviments menys estructurats que en el segle XX però en molts casos amb molt més impacte.

111. Respostes i propostes des de la societat

112. D'això se n'ha de derivar un projecte, el socialista, que sigui principalment i per damunt de tot empàtic amb el que viu la societat, que sigui capaç d'entendre i de proposar propostes per millorar la qualitat de vida d'una societat post-industrial i que està en un moment del progrés humà que correspon a la dels països més industrialitzats o d'un nivell més alt de benestar.
113. El segle XX fa temps que va acabar. En canvi, en molts de casos, encara funcionem i tractem de donar resposta a les problemàtiques de la societat com si encara no haguéssim après a conviure amb els canvis i les realitats del segle XXI. És evident que el paradigma capitalisme-socialisme de les societats industrials ja no és vàlid, que aquests dos models oposats i refractaris ja no són la base de la qual estructurar el futur.
114. El que en canvi és evident és que el segle XXI ens ha descobert una situació nova a la que pocs governs han estat capaços de donar resposta. El que hem de resoldre els i les socialistes és quina sortida podem oferir al final d'aquest capitalisme salvatge i llibertari dels mercats que ha segrestat el món durant la primera dècada del segle XXI i que va néixer de la mà de Ronald Reagan i Margaret Thatcher.
115. És obvi, com han repetit molts d'experts i savis, que el futur passa per una economia mixta, social i de mercat alhora on el públic i el privat conviuen d'una manera o una altra, però en el que defensam la

prevalença de la democràcia sobre els mercats. On allò públic és clau per a la supervivència del model.

116. La resposta a un model de pensament únic del Partit Popular

117. Hem de ser capaços de resoldre davant la ciutadania l'equació que relaciona el que és públic i privat per a ser alternativa sòlida a una formació que, segons els seus primers sis mesos de govern, creu en un model econòmic de pensament únic on aquesta economia mixta passa a ser exclusivament una economia dirigida per les forces privades i una administració desreguladora que deixa fer a les forces privades encara que això suposi més destrucció de territori i menys cohesió social, territorial i empàtica amb bona part de la societat actual.

118. En el moment de realitzar els congressos, pot existir la temptació de focalitzar les preguntes i respostes actuals només tractant de respondre al perquè de la gestió de la crisi, a nivell nacional, autonòmic i, fins i tot, insular i municipal.

119. En canvi, el que realment s'ha de resoldre és el moment anterior a la crisi. I això vol dir analitzar per què, en els darrers 25-30 anys i fins la implosió d'aquest capitalisme de mercat sense regulació ni control de l'any 2008, ningú ha qüestionat seriosament aquest model com a model únic per crear més creixement i benestar en la societat.

120. S'està escampant el missatge de què no hi ha alternativa a aquest sistema. Sí que la hi ha i l'hem de representar. Crear sinergies amb altres comunitats, països, estructures, per defensar que un altre SXXI és possible. Una altra Europa, un altre món és possible.

121. Cal que parlem i defensem els valors que sempre ens han estat propers, i que ho facem relacionant-los amb les mesures polítiques que proposem, perquè la ciutadania ens entengui i ens torni a creure.

122. Aquests valors són la defensa d'allò públic com a garantia de cohesió social i igualtat, de l'estat del benestar que incorpori serveis essencials per garantir drets, la racionalització i austeritat combinada amb la continuïtat d'inversions socials i públiques. La reivindicació que volem majors mecanismes de control i fiscalització, major presència institucional, més Europa dels ciutadans i més efectiva regulació dels mercats i del capital. En resum, del retorn de la política a escena front nous agents que ocupen cada vegada més l'espai on s'adopten decisions cabdals pel nostre futur.

123. El creixement econòmic i el consum individual, receptes neoliberals del passat

124. Hem obviat, en un exercici simplista, que el creixement econòmic dels darrers anys, que era acceptable perquè acabava generant benestar en la majoria de la societat dins el primer món, feia més forta l'esclatxa

social i disminuïa l'equitat (qui més guanyava eren els més rics). El rol per a la socialdemocràcia dins aquest marc era que aquest model convivís amb una distribució més equitable, més reguladora.

125. En canvi, la globalització ha guanyat a la distribució social de la riquesa i hem anat tendint cada vegada a més liberalització de béns i serveis i a una progressiva privatització de l'economia productiva. Fins i tot en països com el Regne Unit, s'ha fet el pas de la privatització del transport públic i de la Sanitat.

126. De fet, estam en un moment on s'està plantejant si el model de beneficis i d'eficiència privat és el que s'ha d'aplicar en el conjunt de la societat perquè és el model més eficient de fer les coses. En el fons, el que està en el centre del debat és si l'esfera privada ha de deixar en un segon pla el model de servei públic que ha consolidat la democràcia.

127. I en el fons, si la política ha de cedir el testimoni de la governança mundial als mercats. I això vol dir també si els països només s'han de regir pel creixement econòmic i la competitivitat comercial.

128. La nostra proposta, el creixement com un mitjà per a la creació de benestar social

129. Els i les socialistes de Mallorca hem de contribuir al debat perquè construïm des de Mallorca el fet global, aquesta àgora global que hem mencionat abans. És imprescindible respondre juntament amb al ciutadania de les Illes Balears si el creixement econòmic i el que produeix és un medi o simplement un fi en si mateix. Hem de discutir i debatre el que provoca la globalització en les nostres vides, en les nostres esperances i en les nostres previsions.

130. Els i les socialistes hem de proposar als illencs d'aquesta comunitat propostes que des d'allò públic, des del govern, permetin la millora social de tota la societat i que, de retruc, permetin la millora col·lectiva social.

131. Hem d'explicar i fer entendre que no donarem una passa enrere en les conquestes socials, les llibertats socials i individuals, i en els drets de darrera generació promoguts pels governs socialistes.

132. Polítiques que confrontin un model que no creu en allò que és públic, que no es centri només en l'augment dels ingressos i el consum individual, i que en canvi permetin millorar oportunitats per a tothom.

133. D'aquest anàlisi compartit per molts experts se'n deriva una reflexió referida a les desfetes electorals.

134. Qüestionar el passat, reivindicar el futur

135. El que és necessari qüestionar, dins aquesta lògica, no és simplement la crítica que ja s'ha fet a la gestió de la crisi, ni a les decisions adoptades, que, en realitat, han permès evitar situacions com la de Portugal, Grècia o fins i tot Itàlia.
136. El que és evidentment criticable és que les decisions s'han pres des de la lògica d'un model que no és el que correspon a la socialdemocràcia. Per tant, el més greu és que ha faltat lideratge col·lectiu a nivell europeu i nacional, en tots els nivells de decisió, per prendre decisions d'acord amb els valors que defensam, que són el d'una economia redistributiva, social i de mercat, que cregui més en la millora de la qualitat de vida col·lectiva que en un model de creixement econòmic com a única solució.
137. Manca de visió que ens ha fet concentrar més els nostres esforços en aplicar receptes que són intrínscament pròpies de postulats conservadors, que en defensar les nostres. I a més, en no ser capaços de criticar les receptes que a més de no ser nostres, tampoc han donat resposta a la qüestió més important que demanava el país: llocs de feina. Per això el càstig ha estat doble: per no adoptar les nostres receptes, per no sortir de la crisi amb les receptes dels altres.
138. Això també té una clara derivada a nivell autonòmic, insular i municipal. El d'haver estat incapaços durant els anys de govern d'explicar el canvi de rumb i el canvi de situació. No s'ha de cercar ara un culpable concret, sinó analitzar el perquè del que ens ha passat. Malgrat comptar amb totes les institucions, el model de pacte no ha ajudat a transmetre un missatge d'unitat i de lideratge front la crisi.
139. Moltes persones en el carrer consideren que hem estat lluny i que, per tant, no hem estat capaços de saber explicar polítiques que hem aplicat. I això també s'ha traduït en una incapacitat de fer polítiques d'emergència malgrat el canvi d'escenari, a part de fer retalls i de potenciar l'Estat del Benestar.
140. I hem de qüestionar, també, la manera com s'han pres aquestes decisions, majoritàriament, sense comptar amb l'opinió de la militància, sense comptar amb els òrgans representatius i de control.

141. La gestió del Pacte de Progrés

142. De la gestió socialista en els Consells Insulars i en els municipis de Mallorca, el període del 2007 al 2011 ha estat clau per reforçar el paper municipalista del Consell Insular de Mallorca.
143. L'eix principal de treball ha estat el del desenvolupament del marc autonòmic del nou Estatut d'Autonomia, i a més el principi de subsidiarietat, és a dir, treballar juntament amb els ajuntaments i des del Consell per aconseguir que les decisions es prenguin de la manera més pròxima a la ciutadania i més coordinada possible inter-institucions.

144. Per això és va crear l'Assemblea de Batles, que ha permès posar les bases d'un nou model de governança municipal a Mallorca, i que en aquesta legislatura s'hauria d'haver consolidat. Una governança que passa per aproximar les decisions, coordinar les accions, gestionar de forma conjunta les necessitats, i defensar en bloc les reivindicacions dels municipis, en especial els més febles
145. Els Consell Insular de Mallorca també ha treballat en ferm per l'aprofundiment competencial que marca l'Estatut d'Autonomia i que ha estat condicionat per la crisi tant institucional com econòmica. La voluntat dels socialistes, en tot cas, és la de la consolidació estatutària que ha de convertir els Consells en els òrgans d'autogovern de cada una de les Illes.
146. És evident que hi ha una profunda tasca a realitzar a nivell de distribució de competències, però aquesta tasca s'ha de realitzar en tots els àmbits administratius, no tan sols els referits als Consells Insulars. És obvi, en tot cas, que els Consells Insulars tenen tres eixos que els defineixen a l'hora de la seva gestió i que són reconeguts socialment: el primer, el suport als municipis, tant a nivell de coordinació de la gestió com de suport mitjançant el Pla d'Obres i Serveis. En segon lloc, amb la tasca de carreteres, i finalment, amb la seva tasca originària, la de l'assistència i serveis socials.
147. Si en Carreteres els socialistes hem fet una tasca que ha estat molt condicionada per la ruptura del pacte institucional i que ha vengut marcada per un Conveni afectat econòmicament i que ha permès generar i preservar llocs de feina malgrat actuacions discutibles ideològicament, com la de la via connectora, també és cert que han estat les actuacions més importants contra la crisi que hem pres, perquè són anticíclics, perquè han permès mantenir una inversió pública important i perquè han permès crear llocs de feina. Una política, en tot cas, plenament en línia amb el que poden ser polítiques públiques per reactivar l'economia, les d'infraestructures.
148. La gestió del Consell Insular de Mallorca també ver marcada per les polítiques socials i d'assistència en un període de crisi molt profund, com mai havíem viscut. El principal és recordar que s'ha doblat el pressupost social, s'ha sanejat la institució i s'han creat les bases per un model de serveis transparents i accessibles. A més s'ha iniciat un procés de descentralització i deslocalització dels serveis que han de ser els més pròxims possible a la ciutadania.
149. A més, s'ha reforçat la identitat i la cultura de Mallorca, molt especialment mitjançant la ràdio televisió de Mallorca, un model de televisió sense dèficit i que ha ofert una producció d'alta qualitat, pròxim i allunyat del model de televisió comercial que ara existeix en el panorama audiovisual de l'Estat i que el PP ha tancat per raons ideològiques i

contràries a la democràcia. Un model de Cultura i de país reforçat amb un teatre de referència com el Principal.

150. Finalment, el Consell Insular ha treballat per ser un òrgan plenament de govern de Mallorca, liderant les grans decisions, coordinant amb els ajuntaments i alhora posant els ciments d'un model territorial més sostenible. I això precisament és la darrera gran pota de la gestió socialista, el desenvolupament d'un model territorial de futur, basat en l'eix de la qualitat, el paisatge, la sostenibilitat i el creixement basats en el valor afegit per a la societat. Un model que ha permès un Pla Territorial adaptat a una terra que no necessita més creixement, sinó més qualitat en la seva ordenació, a més d'apostar pel que ens fa universals des de la diferència, no des de la homogeneïtzació.
151. Per altra banda, la gestió té exemples criticables que existeixen a les tres administracions. Però ens centrarem en el Consell.
152. Haver aconseguit la declaració de Patrimoni Mundial de la Humanitat és un èxit que ha de ser celebrat i que ha de ser valorat com un pas de qualitat per fer del nostre territori un espai més sostenible, de qualitat i alhora de forta atracció envers l'exterior. Però també és cert que davant l'atur desmesurat, la declaració de Patrimoni Mundial de la Humanitat ha estat tan ben rebuda com poc traduïda en coses útils a curt termini per crear llocs de feina a Mallorca.
153. La cultura i el medi ambient, han de ser, en aquests temps explicats i aplicats en clau de millora de les condicions actuals de la vida de les persones. Tots sabem que aquestes accions milloren el futur, però pocs han/hem vist que millorava el present. Hem aplicat receptes a llarg termini quan la societat demanava amb urgència primers auxilis.
154. És important reconèixer que ni al Consell ni al Govern hem estat capaços de transmetre a la societat les iniciatives concretes per ajudar a minvar l'atur i que fossin la traducció d'un fort lideratge front la crisi per part del pacte. Se n'han fet, però no ha estat percebudes, aquesta és la realitat.
155. Això no vol dir que aquestes decisions haguessin tengut impacte electoral. Ha faltat un lideratge col·lectiu també a les Balears per donar comptes d'una acció del Govern que no ha sabut entendre que front les polítiques de llarg termini el que la societat exigia eren *tirites* per sortir dels problemes quotidians.
156. Dos elements més són importants per explicar les successives derrotes electorals. En primer lloc, la manca de percepció d'un vertader pacte de progrés, sinó d'un govern a geometria variable que s'ha replicat a totes les institucions degut a les crisis amb els socis d'Unió Mallorquina i que s'ha vist escenificat a totes les institucions a on hem governat.

157. Per altra banda, la manca de projectes propis suficientment ambiciosos que hagin permès esborrar l'herència del Partit Popular. Les infraestructures silencioses no han estat contrapès a projectes com la construcció de carreteres del Consell, que és una herència que els i les socialistes hem acabat fent i que està en la nostra gestió malgrat que són qüestionables com a model de sostenibilitat.
158. Algunes de les àrees de gestió més conflictives els darrers temps, no van ser gestionades amb prou cura. Va manca coordinació institucional socialista per donar solució a algunes d'aquestes qüestions, especialment pel que fa a la fermesa enfront els socis.
159. També cal reflexionar, des d'una òptica més àmplia, que la ràpida pèrdua de credibilitat del Govern socialista de l'estat no va poder ser compensada amb un major perfil propi del PSIB-PSOE, a les institucions on governava. Una gestió diferenciada de la que es feia a Madrid, una veu pròpia, una major connexió social, pot ser haguessin pogut permetre un resultat electoral més en clau balear o mallorquina que en clau estatal.
160. Per construir un perfil diferenciat, per fer arribar les nostres polítiques al nostres potencials votants, resulta clar que els mitjans de comunicació tradicionals són insuficients per al nostre objectiu, que no estam totalment connectats amb la xarxa social progressista mallorquina, que les noves eines de comunicació no arriben a tot el potencial simpatitzant o votant socialista. Són totes aquestes mancances de la nostra organització, que van més enllà de la nostra estructura organitzativa i tenen molt a veure amb el perfil dels candidats, militants, simpatitzants del Partit Socialista amb un sentit ampli. Una línia en la que caldrà treballar molt de futur.
161. I també és important que s'ha visualitzat poc com afrontar la crisi. El Partit Popular encara la crisi des de l'austeritat, i els i les socialistes hem tengut dificultats per fer front la crisi amb un relat sòlid i de fiabilitat. I això també ha passat a les Balears. Essent més austers, no ho hem transmès a la ciutadania. I no hem explicat que l'austeritat, per sí mateixa, provoca més atur, si no l'acompanyam de mesures actives de creació d'ocupació.
162. Al mateix temps, i això és molt important recordar-ho perquè la història ho posarà en el seu context, Palma és una ciutat més articulada socialment que fa quatre anys, el Consell de Mallorca ha practicat polítiques més municipalistes que mai en la seva història, i el Govern de les Illes Balears ha fet inversions en educació i sanitat que han millorat el benestar encara que hagi quedat solapat per les xifres d'atur.
163. Davant els reptes que es planteja el nostre partit amb vista al futur, la Federació dels Socialistes de Mallorca ha d'organitzar al llarg del proper any una Conferència Política Insular que haurà de fixar les propostes de futur dels Socialistes de Mallorca per al govern del Consell

Insular de Mallorca, així com definir el paper dels consells insulars tant en la seva vessant autonòmica com en la municipalista.

164. Reivindicar la política, reivindicar una altra manera de fer política

165. ¿Quina és la lliçó principal que hem d'aprendre els i les socialistes de les decisions adoptades a nivell nacional i també a nivell autonòmic? Que la política ha estat absent durant molts de moments de la darrera legislatura. Ha existit la sensació d'una manca de projecte de país a llarg termini, però tampoc han existit receptes per donar solucions a curt termini. La manca de política també genera la manca de credibilitat dels polítics, els que la societat acaba per associar més a les problemàtiques que a les solucions.

166. Sense dubte, la crisi de la política té un efecte correlatiu en els polítics. Com més en crisi estigui la política, més en crisi estaran els polítics. Una situació que s'ha agreujat pels casos de corrupció que han aparegut en aquests darrers anys.

167. Per això, els i les socialistes hem de reivindicar la política com una eina. O més, com l'única eina. L'única eina transformadora de la societat. L'única eina reguladora dels mercats. L'única eina facilitadora de la cohesió social. L'única eina capaç de garantir la redistribució del creixement econòmic i d'eliminar i corregir la desigualtat social i de gènere. Una eina que si no s'utilitza pot permetre, com s'ha posat de manifest aquests mesos, que la globalització molt ben expressada mitjançant els mercats siguin els vertaders protagonistes de la vida pública i de la vida quotidiana.

168. El malestar social que això, la desaparició de la política, ha provocat ha deixat en el 2011 un moviment d'indignació en milers de persones, famílies, col·lectius d'arreu de l'Estat que han estat un símbol i una conseqüència de la percepció de què la política ha vist el seu rol disminuir fins el de simple testimoni de fets consoliden la idea ciutadana que la vida pública ha deixat de tenir sentir mitjançant les vies clàssiques, com és el cas del Parlament.

169. Això és degut principalment a una realitat, la de constatar que la política executa les grans decisions i ja no té capacitat per a modular-les, canviar-les o fins i tot rebutjar-les.

170. Un dels reptes per endavant és el de tornar a liderar, tornar a proposar, fer front el pensament únic i a la idea que no hi ha més propostes que les que arriben imposades per un capitalisme salvatge capitanejat per mercats que ningú no coneix.

171. Un nou rumb, una nova governança

172. Tornar a la política passa per canviar el rumb, però això també obliga a que el rumb és faci des d'una nova governança. I aquesta nova governança implica que les eines que tenim els i les socialistes al nostre abast, i que són principalment la dels valors i d'un principis universals, siguin reivindicats mitjançant la interacció, la participació i la reflexió de tots els col·lectius que ho desitgin, en una nova forma de fer política, gràcies a una militància activista, gràcies a una socialdemocràcia activa, gràcies a una exigència de què la política ha de marcar de nou el pas.
173. Per tant, els objectius a assolir són de llarga durada, ambiciosos i reivindicatius: una nova governança per formular noves propostes davant la globalització, una nova cultura de la militància, que s'ha de convertir en activista, i propostes que reforcin el benestar col·lectiu front l'interès individual.
174. A Balears, els i les socialistes hem de plantejar una fulla de ruta que té un fil conductor evident degut al model que vol aplicar el Partit Popular.
175. El primer, és la recuperació de la política. I des de la política, des del diàleg, des de la concertació, tenir vocació majoritària a les Illes de les Balears.
176. I això vol dir un projecte que és basi en una alternativa que tenguí un decàleg de propostes actives que vertebrin la societat des d'un eix principal, el d'assegurar el creixement i el benestar de les persones sense sacrificar ni les generacions presents ni futures, sense sacrificar el territori, i reforçant el nostre pes en el mediterrani.
177. Els i les socialistes sabem que el turisme és el vertebrador de l'economia tant com el nostre territori. I que per tant hem de cercar en el turisme activitats complementàries i d'alt valor en coneixement que preservin el territori per compensar la pèrdua de sectors com els de la construcció. Reforçar la innovació en els sectors industrials clau, i el turisme ho és, millorarà l'ocupació, perquè permetrà generar riquesa.
178. Amb dos grans eixos motors, reduir la desigualtat social i reforçar la cohesió territorial, diversificant la nostra economia i fent-ho des d'una convicció que s'ha de millorar amb una profunda revisió fiscal i un compliment literal del sistema d'arquitectura institucional aprovat per l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.
- 179. Les conclusions: recuperar el rumb, fer participar la societat, encarar el futur**
180. Els congressos han d'elegir les persones que han de donar forma i contingut a un nou rumb basat en el que hem construït aquests darrers 25 anys, tant quan hem estat oposició com quan la societat ens ha donat el mandat de governar.

181. Ho hem de fer des de la capacitat d'obrir ponts, d'escoltar la ciutadania, la societat civil i els agents socials. Però primer hem d'obrir ponts amb la nostra militància i millorar el sistema de presa de decisions. I això s'ha de plasmar també a l'hora de triar el/la candidat/a per a la presidència del Consell en el 2015. Hem d'articular sistemes que permetin la participació directa de tots i totes els militants i simpatitzants en aquesta decisió clau.
182. El projecte socialista s'ha de reforçar, s'ha de deslligar dels postulats que no en són propis des del reconeixement dels errors que s'han comès en aquests quatre anys de gestió, tant a nivell estatal com autonòmic, insular i municipal. I des dels encerts i els avenços que s'han assolit.
183. Un dels nous reptes és refermar el nostre projecte des d'una socialdemocràcia activa i reivindicativa, que sigui capaç d'entendre la nova societat en la que vivim, una societat post-industrialitzada que té per damunt de tot l'objectiu de trobar empaties amb col·lectius, amb formacions polítiques, amb persones similars, amb agents socials vehiculitzadors.
184. Un projecte que hem d'exportar i que ens ha de fer tenir un peu en el món des d'allò que ens fa universals.
185. Un projecte en el que els valors de la socialdemocràcia siguin els inspiradors, on les persones que vivim aquí siguin l'eix de les nostres propostes i en el que lo públic sigui el referent de la inversió. Un projecte solidari interna i externament, igualitari, just i auster. I que tenguim com a nord el creixement econòmic sostenible que significa generador de riquesa i ocupació, preservador del paisatge i el clima i catalitzador de cohesió interna.
186. És el temps de recuperar la política front les forces que ens han condicionat la nostra capacitat de maniobra en aquests darrers anys. La política és jugar el seu futur. A Europa, A Espanya, però també a les Illes. Els canvis van a tota velocitat, per això la política s'ha d'adaptar ràpidament, a gran velocitat, si vol tornar a ser protagonista.
187. El nostre rumb l'hem anat fixant en els darrers anys. Ara només l'hem de refermar, des de la participació, un nou lideratge i un projecte més sòlid i a llarg termini, que s'obri a la societat i que després la societat tenguim l'oportunitat de jutjar al 2015.
188. Els i les socialistes, tornam a la política.
- 189. El partit l'instrument per al nostre treball**
190. Les nostres estructures s'han demostrat poc àgils per adaptar-se a la realitat de les nostres illes i dels nous temps, hem transmès una imatge d'estructura tancada i no hem creat al nostre voltant una societat

civil activa i progressista que contribueixi a la transformació de la realitat de les Illes Balears, a l'hora que contribueixi a crear un estat d'opinió favorable a un canvi progressista i a la seva consolidació a la nostra Comunitat Autònoma.

191. El nostre Partit, tancat moltes vegades en debats interns, ha tendit a oblidar que actualment és la principal organització social representativa de la societat progressista de les illes Balears i, com a tal, li correspon un paper de lideratge i de suport a les iniciatives socials de progrés, d'impuls de les entitats que treballin en aspectes socials i ideològics propers, la sintonia amb les personalitats destacades d'aquest àmbit. Només així es pot explicar que no es consolidi una societat civil progressista que doni suport als Governos d'esquerres quan aquests han tingut oportunitat de liderar les administracions.
192. La mancança evident que hauria pogut millorar el resultat, o aguantar millor l'onada de la dreta, hagués estat un important creixement durant els anys 2003-2011 de la implantació social del PSIB-PSOE i, en especial, és de remarcar aquesta mancança als grans municipis de l'illa de Mallorca i a la ciutat de Palma, on resulta evident que cal reforçar l'organització.
193. Ara hem de fer l'autocrítica amb el reconeixement al que està ben fet, la renovació del nostre compromís amb la socialdemocràcia, el redreçament de les nostres propostes, la nostra fulla de ruta en l'oposició, amb un partit que també ha de canviar per adaptar-se al segle XXI.
194. Amb un partit més obert, que sigui capaç de deixar entrar, no de manera acrítica, totes les propostes i alternatives que vinguin de la societat.
195. Un partit que, a més d'obert, ha de ser proactiu en la recerca de la interacció, de l'intercanvi i de la producció de pensament i de debat al voltant del que importa a les persones que viuen a Mallorca.
196. Un partit més gran i més implantat territorialment, que atregui a les seues a la gent, organitzant-hi debats, actes on es parli de política i de polítiques, i on els/les participants, militants i simpatitzants, i persones interessades ho facin lliurement i sentint que les seues opinions compten.
197. Un partit amb unes organitzacions sectorials fortes, per fer un partit més implantat també socialment i més lateral, que permeti donar més visibilitat en l'àmbit que pertorqui, perquè siguin referent per a la ciutadania implicada en cada sector.
198. Un partit que incrementant i garantint la seva implantació territorial, reguli i fomenti la militància mitjançant les xarxes socials, la militància virtual creant, a l'efecte, les agrupacions virtuals.

199. Cal millorar i aprofundir en la democràcia interna i en la transparència per augmentar les possibilitats de participació dels i les militants/es.
200. Un partit que fixi i reguli les seves pròpies normes de transparència i participació interna, definint i periodificant plans i indicadors d'adaptació a les esmentades normes.
201. La millora en el funcionament dels sistemes de presa de decisions, apropant-les a les bases, es pot aconseguir canviant el sistema d'elecció dels/les consellers/es dels Consells Polítics, atorgant a la militància la possibilitat de convocar-los i fixant la necessitat que els responsables institucionals els consultin abans de prendre determinades decisions que afectin de manera directa, essencial i majoritària a l'economia, el mediambient, la cohesió social, la cultura o altres aspectes de la vida ciutadana.
202. En la línia de potenciar les competències i el funcionament del Consell Polític s'establiran nous mecanismes com la convocatòria d'un debat anual sobre la gestió de la Comissió Executiva, així com s'incorporaran noves fórmules de participació, com la creació d'una Comissió Municipal Permanent amb una representació de tots els Grups Municipals de l'illa.
203. Cal, també, introduir canvis en la forma d'elecció del/la nostre candidat o candidata a la presidència del Consell en 2015, donant vot a tots i totes els militants i simpatitzants en un procés de primàries.
204. I, de la mateixa manera, establint la possibilitat de realitzar consultes generals entre aquests militants i simpatitzants, sobre temes de posicionament o actuacions polítiques en els àmbits insular i/o local.
205. I serà necessari que les estructures directives siguin el mirall d'aquestes noves demandes de transparència, participació, formació de la militància en l'activisme, comunicació i obertura a la societat.
- 206. Model estratègic, organitzatiu i relacional del PSIB-PSOE a Mallorca**
207. El PSOE és una organització política de caràcter federal, constituïda sobre la base d'agrupacions locals, federacions insulars o provincials i partits o federacions regionals o de nacionalitat. L'organització i el funcionament del Partit Socialista es construeix d'acord amb un model territorial molt ben definit, amb una normativa marc federal a la que s'han d'adaptar els reglaments a nivell regional, insular o provincial i de gran ciutat.
208. Som un partit socialdemòcrata amb estructura clàssica, territorial, que cal fer evolucionar al compàs dels temps. El nostre partit té serioses mancances en la seva estructura sectorial que han de ser resoltes, és

imprescindible millorar la participació directa i permanent de la militància i obrir l'organització als no militants, amb mesures d'adaptació als nous temps.

209. Aquest apartat pretén desenvolupar el marc normatiu de la Federació insular en el seu propi funcionament i en la relació amb les agrupacions municipals i de districte, així com amb l'Agrupació Municipal de Palma, per tal d'actualitzar l'acció del partit arreu de l'illa. Per garantir aquesta major coordinació entre la FSM i la principal Agrupació de la nostra illa, Palma, s'incorporarà al Secretari General de l'Agrupació Municipal de Palma com a Vicesecretari General, membre nat, de la Comissió Executiva dels Socialistes de Mallorca.

210. Estructura territorial

211. Introducció

212. És evident que cal repensar la nostra estructura a les zones urbanes, on menys capacitat d'implantació social tenim en aquests moments. La proporció militància/ciutadania és molt major en els municipis menors de 10.000 habitants que a la resta (la diferència oscil·la entre un militant per cada 80 ciutadans o ciutadanes i un militant per cada 928 ciutadans o ciutadanes).

213. Allò que ens hem de plantejar és si l'estructura territorial del partit a Mallorca respon a la realitat social de l'illa. S'ha de repensar com lligar el model territorial aprovat als reglaments federals amb un territori amb unes característiques particulars com Mallorca.

214. Els àmbits d'acció política no responen únicament al model territorial fixat, centrat únicament en municipis o districtes. Per tal d'afavorir el desenvolupament de polítiques que responguin a la realitat ciutadana de Mallorca, s'han de crear nous espais de relació amb el partit. Un nou model de proximitat.

215. Nou model de proximitat

216. L'entorn fonamental on la militància desenvolupa la seva activitat és l'agrupació local. L'estructura local del PSOE a Mallorca compren l'Agrupació Municipal de Palma, amb competències orgàniques en matèria d'Acció Electoral i de coordinació política de les quatre agrupacions de districte de la ciutat (Eixample, Llevant, Nord i Ponent), les que conserven la resta de competències orgàniques, i d'agrupacions municipals que representen el conjunt del seu territori.

217. La Comissió Executiva de la FSM per intensificar aquesta tasca territorial distribuirà les responsabilitats de seguiment polític de les

Agrupacions i Grups Municipals de manera comarcalitzada entre diferents secretaris de la pròpia Comissió Executiva.

218. Hem de reflexionar sobre la forma com s'ha d'estructurar el partit a cada municipi de Mallorca. Es tracta de reorganitzar els recursos humans de cada agrupació per tal que l'acció política sigui més eficient. ¿Com? Derivant responsabilitat i donant iniciativa política a la militància per part de les comissions executives locals. Es tracta d'adaptar la normativa marc a l'activitat pràctica del Partit Socialista, una organització que sempre ha fonamentat la seva acció en la proximitat. La militància, independentment de la responsabilitat orgànica o institucional que assumeixi en un moment determinat, és la cara i els ulls del partit.
219. La militància de base ha de tenir garantit el seu dret a participar de la vida política de la seva Agrupació Local, i la FSM ha de vetllar pel compliment de les obligacions estatutàries per part de les Comissions Executives Locals, garantint que s'hagin de convocar les Assemblees ordinàries i donar altres fórmules de democràcia interna participativa dins el nostre Partit
220. Mallorca compta amb una base social progressista molt més àmplia de la que vota el PSOE. Són persones clarament identificades amb els nostres valors, amb la igualtat, la solidaritat, la justícia i la llibertat, disposades a votar els i les socialistes si el partit connecta amb elles. A la reflexió ideològica s'hi ha de sumar una reflexió pràctica, organitzativa. I per a iniciar aquesta reflexió hem de fer autocrítica: el Partit Socialista no ha estat capaç de comptar amb una estructura per a connectar amb aquelles persones que s'hi identifiquen, la nostra implantació social és molt baixa i correm el risc d'acabar convertint-nos en una organització endogàmica que, lluny de ser un instrument de canvi social, es converteixi en una entitat destinada a presentar candidatures a les diferents institucions.
221. Facem una ullada a allò que diuen els reglaments del partit. Les agrupacions municipals i de districte hauran de celebrar les seves assemblees locals en un termini de noranta dies a partir de la celebració del Congrés dels i les socialistes de Mallorca, per a l'elecció de les seves Comissions Executives, així com pel nomenament dels seus representants als consells polítics de la FSM i, en el cas de les agrupacions de districte de Palma, al Consell polític de l'AMP.
222. Per tal d'afavorir l'acció política de cada agrupació en el seu municipi, a la mateixa assemblea s'hauria de promoure la creació d'una estructura, depenent de la secretaria d'Organització o de la secretaria de Política Municipal, que comptarà amb un coordinador polític o coordinador política per a cada barri, nucli, pedania o llogaret del municipi.
223. Els coordinadors polítics i les coordinadores polítiques de barri, nucli, pedania o llogaret hauran de tenir algun lligam amb el territori del

qual en són responsables. Aquests podran ser militants o simpatitzants del Partit Socialista. En el cas de no disposar de cap militant o simpatitzant a un determinat territori, la responsabilitat d'aquest correspondrà, de manera circumstancial, a un coordinador o coordinadora de territori limítrof. En aquests casos, l'agrupació haurà de fer un especial esforç a fi de poder nomenar un coordinador o una coordinadora amb lligam amb el territori en el termini més breu possible.

224. Més persones implicades directament amb el projecte socialista, això és el que necessitam. Persones que estalonin un projecte que és viu, però que necessita una revisió profunda. És impossible esdevenir un instrument de canvi social sense connectar amb la ciutadania, sense prendre part dels problemes de les persones i dels territoris. Des de cada agrupació s'han de promoure reunions amb les persones coordinadores per tal d'oferir informació i recollir propostes. Aquestes reunions es duran a terme com a mínim una vegada per trimestre.
225. Amb aquesta mesura es persegueixen objectius com:
226. Millorar l'acció política de proximitat
227. Incrementar els equips de treball de les agrupacions locals
228. Integrar nous membres a l'organització
229. Som conscients, per una altra banda, que el procés de debat i de decisió política ha evolucionat molt durant els últims anys, d'una manera vertiginosa. No sols parlem dels sistemes amb els que es genera el debat (és evident que cal potenciar els sistemes de comunicació no presencial, sincrònica o asincrònica), també cal fer referència a la diversitat d'interlocutors que hi ha a cada municipi. La ciutadania demanda participar de les decisions que prenguin les institucions, i també de les que prenguin els partits polítics i organitzacions amb les que simpatitzin.
230. Cal fer un replantejament del funcionament de les assemblees locals, possibilitant l'assistència d'agents socials del municipi a l'hora d'establir determinats posicionaments, a l'hora de prendre decisions que afectin al futur del municipi.
231. És el moment de normalitzar la participació dels distints agents socials al funcionament de les agrupacions, afavorint reunions amb les executives i assemblees o incloent un punt a l'ordre del dia en format obert.
232. Cada dos anys s'organitzarà una convenció municipal, que marcarà la línia política que els socialistes de Mallorca seguirem a nivell municipal.

233. Els i les militants del PSIB-PSOE a Mallorca

234. El Partit Socialista és una organització plural, heterogènia, que dona aixopluc a diferents sensibilitats progressistes, formada per persones que comparteixen els valors d'igualtat, solidaritat, justícia i llibertat. Valors que des de 1879 han guiat la trajectòria del PSOE, la línia política del qual ha estat replantejada en multitud d'ocasions per tal d'adaptar-se als nous temps.

235. Els i les militants són el principal actiu del partit, amb tota una sèrie de coneixements, capacitats i habilitats que han de ser canalitzades en benefici de l'organització. No podem reclamar una major participació ciutadana a les decisions que es prenen a les institucions si abans no milloram la nostra participació interna, que ha de ser integral. No podem lligar la participació i el poder de decisió de la militància únicament a l'elecció o al sistema d'elecció dels càrrecs que ens han de representar entre eleccions. Empoderar el o la militant vol dir derivar-li la capacitat d'iniciativa política al llarg de tot el mandat.

236. Es tracta de convertir el militant en un activista potenciant noves formes de participació i de decisió. Millorar la democràcia interna vol dir legitimar les decisions que prengui el partit sobre temes concrets. En aquest sentit la relació ha de ser bidireccional, entre la Comissió Executiva de cada àmbit i la militància.

237. En aquest sentit, proposam que a l'hora de definir un posicionament polític sobre un tema concret la Comissió Executiva d'àmbit corresponent –Mallorca o Palma, ja que les agrupacions municipals ja ho duen a terme- convoqui un procés de consulta general a la militància, celebrat a les diferents assemblees municipals, amb un calendari definit per la pròpia Comissió Executiva i que hauria de ser ratificat pel Consell polític de l'àmbit corresponent. Proposam que per regla general, de manera habitual i normalitzada les decisions estratègiques dels i les socialistes de Mallorca, tant a nivell orgànic com institucional, siguin legitimades pel conjunt de la militància, que ha de tenir poder de decisió més enllà del seu vot a delegats i delegades, a Executives o a representants institucionals.

238. Perquè la relació sigui bidireccional la militància també ha de tenir la possibilitat de convocar una consulta general. Ho podrien sol·licitar un terç dels membres del Consell polític o un 25 % de la militància de l'àmbit corresponent, sempre que hi fossin implicats militants d'almanco un 30 % de les agrupacions de l'àmbit.

239. El Consell polític, com a màxim òrgan de decisió dels socialistes de Mallorca entre congressos, ha de ser plenament representatiu de la militància, per tant s'ha de mantenir l'elecció de consellers polítics per part de les Agrupacions Locals.

240. L'organització sectorial del PSIB-PSOE a Mallorca

241. De la mateixa manera que hem incidit en les mancances de l'estructura territorial del partit a Mallorca, hem de posar de manifest les debilitats de l'organització a nivell sectorial. Els reglaments federals del PSOE permeten la participació dels militants i simpatitzants a les sis organitzacions sectorials constituïdes. El partit, a nivell regional o insular, pot crear únicament les mateixes sis organitzacions sectorials.

242. És necessari flexibilitzar la nostra estructura de debat sectorial, si realment volem fer del partit una organització de debat permanent, fluït i productiu. El debat s'ha de centrar en aquells temes que realment interessin a la ciutadania. Podem citar un exemple que crida intensament l'atenció: a Mallorca el partit no pot constituir una sectorial de turisme. Els afers referents a la primera indústria de la comunitat no poden ser debatuts a un àmbit orgànicament constituït, donada la rigidesa de l'actual sistema sectorial del partit a nivell federal.

243. Ens marcam l'objectiu d'adaptar el debat orgànic a les pròpies necessitats, i per això, cal una proposta valenta: el Consell polític dels i les socialistes de Mallorca podrà aprovar la creació de grups de treball, formats per militants i simpatitzants –o activistes-, adjunts a una secretaria de la Comissió Executiva dels i les socialistes de Mallorca, i que seran formats per un plenari, un comitè coordinador i un coordinador. A nivell insular tendran els mateixos drets que les organitzacions sectorials.

244. Cal contemplar la figura de l'activista sectorial. Fem referència a persones amb sensibilitat progressista, que sense tenir interès en militar a una agrupació local vulguin aportar el seu punt de vista, les seves habilitats o els seus coneixements sobre una matèria o diverses. Les organitzacions sectorials ja són obertes a persones simpatitzants del partit. Els grups de treball aprovats pel Consell Polític també han de tenir les portes obertes als activistes sectorials.

245. Però en aquesta mateixa línia la nostra organització no es pot permetre no aprofitar tot el potencial de la militància del Partit, que participa de la seva Agrupació Local però que no té vies de participació sectorial. Per corregir aquesta situació s'ha de promoure que cada nou afiliat informi dels seus interessos i pugui ser convocat o convidat a participar dels grups i organitzacions sectorials. Entre els i les ja afiliats en aquests moments la FSM hauria de fer una enquesta general perquè d'un en un els i les militants informin de les àrees sectorials del seu interès, i puguin ser incorporats en tot procés de debat temàtic organitzat o promogut per la FSM, PSIB o les Agrupacions Locals.

246. És evident que els i les socialistes volem aprofundir en el debat de determinats temes, i necessitam que l'organització actualitzi tots els fòrums de debat i de presa de decisions. També manifestam clarament

que volem que la ciutadania participi del projecte socialista. Per això val la pena potenciar les Conferències Sectorials Ciutadanes, convencions biennals obertes a la ciutadania de les organitzacions sectorials o dels grups de treball constituïts a la FSM, sempre facultades per la Comissió Executiva.

247. Per a enriquir els processos de debat i de participació el partit ja ha experimentat amb una nova forma de militància: la digital. El debat presencial requereix un temps del que no tota la gent disposa, i aquest obstacle pot ser vençut amb les tecnologies de la informació i de la comunicació.

248. Ara com ara, la militància digital es planteja com una forma complementària de militar, no substitutiva de la presencial. Ara bé, és necessari fer una anàlisi del que suposa obrir noves formes de militància i d'activisme, al marge de la militància territorial.

249. La Comissió Executiva dels i les socialistes de Mallorca ha de donar la major importància i fer un seguiment específic de l'anàlisi i la dinamització de la xarxa. Els nous temps requereixen fer un esforç en aprofitar totes les oportunitats que ens ofereix la societat del coneixement, que evoluciona a la velocitat de la xarxa.

250. Comunicació

251. Reforçar els canals de comunicació interna i millorar la manera en que transmetem el nostre missatge -que generalment és interpretat com una de les nostres mancances- han de ser els dos objectius generals del partit en aquesta matèria.

252. En primer lloc, per tal d'afavorir la comunicació horitzontal –aquella que es produeix entre les diferents agrupacions, entre iguals- es necessari que el partit creï un arxiu digital, pel tal de fer accessibles a tots els militants, les actes amb les resolucions adoptades a les distintes executives o assemblees, així com un banc de bones pràctiques.

253. Una bona acció política depèn, en gran mesura, de que el procés de comunicació sigui l'adequat. Per això, la Comissió Executiva de cada àmbit corresponent elaborarà un pla estratègic de comunicació per a desenvolupar a llarg termini, així com un pla de comunicació anual, en consonància amb el general. Al pla estratègic de comunicació es definiran els objectius que es volen assolir i els mitjans dels que es disposen, així com també es determinaran els continguts que es comunicaran i la manera de fer-ho.

254. El gabinet de comunicació de la Federació Socialista de Mallorca assessorarà les agrupacions locals a l'hora d'elaborar els plans de comunicació, a més del suport habitual a la resta de tasques de comunicació interna i externa de les agrupacions locals.

255. Aquests plans hauran de definir les eines que s'utilitzaran per desenvolupar:
256. Comunicació Interna. Canals propis de comunicació (email, correu postal, sms, web, xarxes socials...). Connexió amb la militància.
257. Comunicació Externa. Canals propis (web, xarxes socials, fulletons...) i aliens (ràdio, premsa, televisió...). Connexió amb la ciutadania.

258. Formació

259. El PSOE, com a organització amb vocació de canvi social, te la responsabilitat de formar els seus membres. La història del propi partit, el seu llegat, l'anàlisi de la ideologia socialdemòcrata, les tecnologies de la informació i de la comunicació i la capacitació dels afiliats i simpatitzants en les diferents disciplines socials són matèries que han de ser estudiades en el si del partit.
260. Cal ampliar l'oferta formativa i diversificar-la, en concordança amb les demandes i necessitats formatives, per tal de facilitar l'aprenentatge dels membres del partit. Val la pena promoure la reflexió via conferències, col·loquis, publicacions i estudis, en concordança amb el PSIB-PSOE. L'estratègia de formació del PSIB-PSOE a Mallorca s'estructura en quatre línies:
261. **Orgànica:** S'impartiran cursos i es facilitarà material didàctic, amb un termini inferior a sis mesos a la celebració del Congrés insular, necessaris pel bon funcionament intern, amb la finalitat de capacitar els responsables de les agrupacions locals en àrees com els Estatuts i Reglaments del PSOE, funcionament de les assemblees, treball en equip, els òrgans de direcció i de control, etc.
262. **Presencial:** Per a potenciar la formació contínua de la massa crítica progressista, militant o simpatitzant del PSOE, és necessari tornar a donar un nou impuls a l'Escola de Formació permanent i convertir-la en una entitat col·laboradora de la Fundació Jaime Vera. La seva funció no s'hauria de limitar a l'organització de cursos, també haurà d'actuar com a laboratori d'idees. El coordinador o responsable ha de participar de la Comissió Executiva, i ha de ser considerat un col·laborador/a adjunt a la secretaria de Formació o, en el seu defecte, a la secretaria d'Organització.
263. Per una altra banda hem de plantejar no només la consolidació del projecte Escola de tardor, que dependrà de la secretaria de Formació o, en el seu defecte, de la secretaria d'Organització, sinó l'organització de noves jornades de formació obertes, durant la primavera o l'estiu.
264. **En xarxa:** Es proposa la creació d'un espai web on s'oferiran diversos cursos on-line, de manera gratuïta. Tots els cursos tindran un

tutor a disposició dels alumnes. Seran lligats a un espai a les xarxes socials on els i les alumnes podran interactuar.

265. **D'acollida:** El partit ha de disposar d'una carpeta del nou militant. Es tracta d'exposar als nous membres informació sobre la història del partit, els valors que representa i la seva organització d'una manera didàctica. L'experiència de participar del partit ha de ser gratificant des del primer contacte.

266. Les Agrupacions haurien d'informar la FSM dels nous afiliats que es tramitin, de manera que es pugui organitzar, conjuntament entre els diferents nivells de responsabilitat del nostre partit, un Programa d'acollida per als Nous Afiliats. Així com també potenciar la creació d'un Programa de "Conèixer el Partit Socialista" per a simpatitzants o persones properes que puguin ser potencials nous afiliats.

267. Optimització dels recursos

268. Els reglaments del partit ja esmenten l'obligatorietat de cada executiva de presentar un informe d'ingressos i despeses detallat per a la seva aprovació. És el document que permet analitzar la gestió econòmica de cada executiva.

269. La Federació Socialista de Mallorca, per la seva part, te la responsabilitat política i orgànica de garantir el funcionament de totes les agrupacions locals de l'illa, això si, sempre baix un criteri de racionalització de la despesa que ha de ser compartit per tot el partit. Cada agrupació ha de ser un element dinamitzador del PSOE a la seva localitat i per això és imprescindible tenir una gran activitat social, però sempre ajustada a les possibilitats econòmiques del partit.

270. Per tal d'aprofundir en la gestió transparent dels recursos la Comissió Executiva dels socialistes de Mallorca aprovarà, en els 60 dies posteriors al Congrés, un pla d'aportacions a les agrupacions municipals, amb una sèrie de criteris objectius. Aquest document s'ajustarà a la previsió d'ingressos i despeses anual de la Federació Socialista de Mallorca.

271. De la mateixa manera, s'hauran de donar a conèixer a la militància de cada àmbit les aportacions econòmiques de tots els càrrecs públics del PSIB-PSOE a Mallorca.